

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 10 K —
Fél évre . . . 5 K —
Negyed évre . . . 2 K 50 —
Egyes szám ára 20 fillér.

ZALAMEGYE

Hirdetések:
= Megállapodás szerint. =

Nyilttér szponzárt 1 K.

Kéziratokat
nem küldünk vissza

ZALAVÁRMEGYEI HIRLAP

Politikai és társadalmi hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

Egyenlőség.

Nagy szó és nagy hazugság. Minden józan ember tisztában van vele, hogy az emberi egyenlőség csak nagy eszme és felséges utópia, amely mindig elűtünk lebeg, de soha elérni nem tudjuk. Az egyenlőséget, a kiváltságot, a tekintély alapjait maga a természet s az emberi társadalom evolúciója teremtették meg. Ezek ellen hiába rugdalozunk. De van a kiváltságoknak képzelt és szerfelett ostoba jogcíme is, amely nem egyéb előítéletnél, ósdi copfnál, amelyet nyirogatni kell, mert nagy hajlandósága van a növekedésre.

Az egész világ tele van előítéletekkel. Az emberek vágyainak netovábbja, hogy megkülönböztetett társadalmi állásba kerüljenek s előkelőknek látszassanak. Mindenki a magasabb osztályok régiói felé tör, hogy felülről nézhesse a tömeget. Az a magaslat, amelyre a gyarlóság felkapaszkodik, rendszeren csak képzeletben létezik s aki felülről akar lenézni, nem veszi észre a saját törpeségét.

A felfelé — nem előre — való törtetés, a stréberkedés, a kiváltság látszatának tulbecsülése teremtette meg a mai osztályrendszert, amely sokkal gyarlóbb alapokon nyugszik, mint a rendi társadalom, amely osztályuralmat ismert ugyan, de apró cseprő

klikkeket, képzelt és felfuvalkodott nagyságokat azonban nem respektált, az egyéni értéket pedig ideális mértékkel mérte.

A mai osztályrendszer hívei az egyéni értékkel nem sokat törődnek. A mérték csak előítélet és földhöz tapadt haszonlesés. Az egyén csak mint az osztály tagja s nem mint igazi ember bír értékkel.

Aki felkapaszkodott a magaslatra, az lenézi az alacsonyabbnak vélt osztályokat s jaj annak, aki vakmerően le akarná dönteni azt a választó falat, amely elkülöníti egyiket a másiktól. Jaj annak, aki megfélemedezik arról, hogy őt a születés joga arra kárhóztatta, hogy szolgálja maradjon az ő urának s arra mer gondolni, hogy egyenlő társadalmi jogokat követeljen a kiváltságosokkal.

Az emberek a társadalmi élet mezején külön zászlók alatt, egymástól elkülönített osztályokba sorakoznak. Érdekcsoportok képződnek még ott is, ahol mindenkinek az érdeke, joga és kötelessége egyenlő. Elidegenedik egyik ember a másiktól, mihelyt jobb az ugynevezett társadalmi pozíciója. Így keletkezik az az áthidalhatatlan társadalmi űr, mely osztályokra tagolja az embereket.

Hol az egyenlőség, hol a testvériség, hol a demokrácia?

Lázás álmok ezek csupán, amelyeket hajszolunk, amelyek után futunk, amelyekért rajongunk — elméletben. A gyakorlati életben senkinek sem kellene, vagy elérhetetlen vágyak maradnak.

Nézzünk szét a nép között. Talán ott megtaláljuk az egyenlőséget, a testvériséget? Hiszen a milliókból álló nép boldogítására születtek meg azok az eszmék.

A nép, ha behatóbban tanulmányozzuk gondolkodás módját, elárulja arisztokratikus hajlandóságait s hódol az osztályrendszernek. A munkafelügyelő munkásai felett olyan ur akar lenni, mint a keleti despoták s a birtokos földművelő más osztályba tartozik, mint a zsellér vagy a béres. Ne is hivatkozzunk az örök emberi jogokra, az alkotó örök törvényeire. Ezek csak elméleti igazságok. Az élet másra tanít bennünket. Az egyenlőség csak utópia, mert gyarlók az emberek s a lelki szegények szeretik a hatalmat és a tekintély köpönyege mögé bujtatott felfuvalkodást. Maradjon nekik is valami.

Azt mondják: legönzőbb, legridegebb hatalom a tőke. De ez sem éri el a társadalmi tekintélyek s a hatalomra féltékeny osztályok önzését, mert ez nem tűr meg más hatalmat maga mellett. A társadalmi kiváltság türelmetlenebb és kizá-

„Az Újság“ — „Darutáncához.“

(„Az Újság“ írói és olvasói vitatkoznak: szükséges-e a nőnek az elegáns ruha, hogy férjét kapjon és férje vonalmát biztosítsa magának.)

Én annak örülök nagyon,
Hogy szép ruhád van, angyalom;
Mert, ami szép: szívünkre hat,
S terem az édes gondolat.

S hogy, mi a szép? te tudod azt . . .
Csak ne okozzon gondokat . . .
S aztán, ha mérges nem leszel:
Majd csóközönnel kaplak el! . . .

Láng A. József.

Különös szerelem.

Hantke nyomán írta: Elek Márton.

Igazi nevén: Mariskának hívták. Én következetesen: Máriának szólítottam. Hogy miért: ma sem tudom biztosan. Talán mert annyira hasonlított az igazihoz. Ugyanolyan szelid, bájos arc, ragyogó szempár, szabályos orr, pici száj, busos ajkak, mikbe bele harapni a mennyei fűdösséggel érhet fel. És az a termet, festeni szebbet nem lehet. Kedves volt, lebilincselő

modoru, szeretetreméltó. Nem is esoda hát, ha az egész vármegye ifjúsága bomlott utána. Én is bomlottam, sőt majd megbomlottam.

Már 6 hét óta azon törtem a fejemet, hogy adjam tudásra lehető legkomolyabb szándékomat, midőn egy álmatlan éjszaka hajnalán mosolyogni kezdtem magamon.

Te gyáva, naiv ifju! Egyszerűen elmégy hozzájuk, uralkodni fogsz érzelmeiden, megerősítéd magad, s azt fogod mondani: »Mária, én szeretem magát, maga nélkül az élet egy fillért sem ér. Legyen az enyém s akkor a világ legboldogabb emberpárja mi leszünk.«

Hogy estére izgatott ne legyek, aznap jól kiizgattam magam. A hivatalban feltűnt különös viselkedésem, annyira, hogy egyik jó barátom azt a tanácsot adta, menjek mielőbb szanatóriumba, még nem késő. Titokzatosan néztem rá, mi az ő nézetét valószínűleg még jobban megerősítette.

Este feketében és nyugodt léptekkel mentem Máriához. Meg kell történni s ez erőt adott. Szembe ültem vele. Szebbnek, édesebbnek láttam mint valaha. Ez csak fokozta bátorságomat.

»Mária« szólalék meg kinos nyole peronyi hallgatás után. Az »ia«-t különös csukló hangon ejtettem ki. Ez később eszembe jutott és resteltem.

Rám emelte két ragyogó fekete gyémántját. »Mária« ismétlém újra még mindig fátyolos hangon, »én szeretem magát.« A »gát« megint furcsán hangzott a fülemben. Hej, ha tudtam volna, hogy gát is van utamban.

A fekete gyémántok pillái lecsukódtak, tulajdonosuk pedig hallgatott.

»Mária az Isten szerelmére kérem, adjon választ: számíthatok-e én is rokonszenvére, bizalmára, szeretetére?«

»Miklós maga tetszik nekem, szeretem magát.« Bánatos, fuldokló, alig hallható hangon ejtette ki e szavakat.

A menyországban éreztem magam. A boldogság, öröm, dicsőség kéjes érzései futották át összes idegszálaimat.

»Óh Máriám, Mariskám maga tehát az enyém, egymásé leszünk, hogy örök üdvösségben, boldogságban éljük át egész életünket.«

»Miklós én szeretem magát, de felesége soha sem lehetek.«

Tördőfés nem járhatta volna át fájdalmasabban szívemet. Minden erőmet összeszedtem, hogy össze ne roskadjak.

»Hát miért?« kérdém fuldokló hangon.

»Egy jövőmondó oigány asszony egyszer azt mondotta, hogy boldog házasságom csak akkor lesz, ha férjem legalább 170 cm. magas

rólagosabb, mint a középkor minden kiváltsága. A középkor minden maradványa eltűnt az államok életéből; a felvilágosodás kitörölte a törvénykönyvekből az előjogokat: a születés, a rang, a cím kiváltságait. Voltak, elmúltak. Egyenlő polgára lett mindenki a hazának. De a kiváltságok a társadalomban tovább élnek.

Elsáncolták magukat az osztályok kínai falai mögé. Nem haltak meg, sőt tenyésznek, mert csirákat, mint a bolondgomba spórát, a világ minden részébe elviszi a szél. És a gyenge agyban, üres szívben hamar megfogamzik, buján tenyészik, mint nedves odokban a pöfeteg.

Az idealisták még mindig papolnak. Azt mondják, hogy a szeretet fogja diadalra juttatni az emberi egyenlőség jogát. Ez az egyetlen erő, amely meg tudja dönteni a társadalom kinövésait. Ez fog diadalt aratni az ósdi szellem felett s legyűri azt az előítéletet, mely félti öröklött hatalmát. Az eszmék már el vannak hintve, a mai társadalmi rendszer alá van ásva, mert a szeretet hatalma döngeti a mohos falakat. Ezt hiszik, ezt reménylik az idealisták.

Hiába hisznek, hiába remélnék. Sok beszéddel nem törik meg az elfogultság bástyáit. Fegyver kell annak, erős fegyver. A felvilágosodás fényével kell bevilágítani az odukba s a jobbak követik a fényt, mert jobb az embernek igazi embernek lenni, mint barlanglakónak. Akinek szemel megszokták a sötétséget, hadd őrizze tovább az üres várat, amelynek ajtaján senki sem kopogtat, csak falait döngeti az idők szelleme.

Ha a vége jó, minden jó.

Mezőgazdaságunk egyik fontos ága, az okszerű tejjgazdaság kétségkívül hivatva van, hogy ne csak a nagybirtokosok jövedelmét gyarapítsa, de a kis emberek sorsán is könnyítsen. Földművelésügyi ministerünk minden lehetőt elkövet, hogy

lesz. Maga pedig nincs annyi és én a maga boldogságát is szívesen viselem.

Hasztalan volt minden kérésem, könyörgésem, hajthatatlan maradt. Egyszerre mintha isteni szikra gyúlt volna ki agyamban, nagyszerű gondolatom támadt.

»És ha 170 cm. magasságot elérnék, feleségem lenne?»

»A legboldogabb nő volnék. Két évig várok magára Miklós. Ha addig segít e bajon, értem jöhet.»

Kétség és remény között érkeztem haza. Két hétig forgott velem a világ, illetve én a világban.

Megmértem magam. Pontosan 161 cm. voltam. Tehát 9 cm-től függ az én boldogságom. Jól van, megpróbálom a lehetetlent is.

Arról tudtam, hogy a körmöt, haját, szakált meg lehet növesztetni; de hogy az egész testet, arra eddig az egész világtörténelemben nem volt példa, legfeljebb a kurtításra. Hát majd lesz és óriási ambícióval fogtam munkámhoz.

Minden reggel a gőzfürdőben kegyetlenül megmasszíroztattam magam. A hatalmas masseur úgy húzta némelykor a lábamat, hogy közel voltam az ájuláshoz. Beiratkoztam a torna- és vivő körbe. Tornáztam és vívtam úgy, hogy nemsokára a legfélelmetesebb ember lettem a városban. Oldal frizurámmal felhagytam, azon-

a mezőgazdaság ezen ágát kisgazdáinkkal megkedveltesse és azt számukra jövedelmezővé tegye. A tejszövetkezetek megalakítását nemcsak szakszerű utmutatással látja el, de ezeket pénzsegélyben is részesíti. Ilyen előzmények után kell, hogy az eredmény is megfelelő legyen és e tekintetben nincs is ok a panaszra, mert míg 10 évvel ezelőtt az egész országban csak 34 tejszövetkezet volt, addig az 1906 év végével a tejszövetkezetek száma felszökött 622-re. Óriási haladás. Ugye bár mit művel az okszerű ügykezelés és valljuk be, az állami segély! De igazságtalanok volnánk ha mindezt az állami segély számlája javára írjuk, mert azt, hogy a tejszövetkezetek 10 év alatt annyira megszapordtak, nagyban elősegítette az a kis pénzmag is, melyet a szövetkezetek juttattak részvényeseiknek. 9,452.674 kor. az az összeg, mely 1906-ban a szövetkezetek bevétele volt. Szép összeg egy csomóban és az 50104 szövetkezeti tagnak jó segítség is ebben a drága világban. Pedig ha a szövetkezeti eszme tökéletesen kialakul, a jövő tíz évben országos tejgazdaságunk sokkal szebb eredményt mutathat majd fel, ha a városoknak tejjel való ellátását, — melyről tudniillik a miniszteriumban most folynak a tanácskozások, — sikerül szerencsésen megoldani.

Városokban mindig hangosabbak lesznek a panaszok a tej mennyisége miatt. Érdekes is, hogy pl. Párisban 0-31, Koppenhágában 0-42, Bostonban 0-36, Antwerpenben 0-21, Budapesten 0-34 kg. tej jut egy-egy emberre. Ez bizony vajmi kevés, de kérdés, hogy jut-e kellő mennyiségben ebből a pótolhatatlan tápszerből a kisebb városok és helységek lakóinak, különösen ott, hol tejszövetkezetek vannak rendszeresen üzemben tartva? A pécsi országos tejgazdasági kongresszuson hallottuk, hogy: nem.

Ime Dunántul egyik vármegyéjében a hadkötelesek közül oly feltűnő keveset talált alkalmassnak a szülő-bizottság, hogy ennek a szomorú jelenségnek okát megtudandó, az illetékes minister megbízottat küldött a vidékre. A ministeri megbízott arra a szomorúan meglepő eredményre jutott, hogy a szegényletes állapotnak oka nem a hiányos, hanem a káros táplálkozás. És ez: a tej hiánya, az alkohol mértéktelen fogyasztása. A vidék lakói termelt tejjüket elhordják az utolsó csöppig a tejszövetkezetbe és tej helyett a vagyonosabbak este, reggel teát, a szegényebbek pálinkát isznak. Ennek a szomorú állapotnak tünetei már vármegyénk egyes községeiben is kezdenek mutatkozni.

Amidőn szívesen elismerjük, hogy a tejszövetkezetek vagyonban gyarapodást biztosítanak, tisztelettel kérjük: vajjon az az erkölcsi veszteség, melyet az anyagi haszonért szenvedünk, nem esik-e súlyosabban nemzeti életünk mériagába. Komoly, megszülvendő kérdés ez, mellyel érdemes is és szükséges is, hogy foglalkozzunk. Alakítsunk tehát tejszövetkezeteket, de jól meggon-

tul felfelé növesztettem a hajam. Addig 2 1/2 cm. magasságu cipőt hordtam, most már 5 cm. magassat rendeltem. Majd kitört benne a lábam, de örömmel viseltem egy szebb és boldogabb jövő reményében. Az összes lapokban hirdetést tettem közzé, testnövesztő szerre vagy módszerre. A díjazást fejedelmének jeleztem. Garmadában heverték asztalomon a legsajátságosabb ajánlatok. Lázasan áttanulmányoztam valamennyit. Egyik egy csodabogár porát ajánlotta, a másik kenőcsöket, a harmadik azt javasolta, hogy éjszakánként fejemre hideg, lábamra pedig meleg borogatásokat rakjak. A hatás bizonyos. Volt aki azt tanácsolta, hogy minél kevesebbet egyem s minél többet mulassak, mert akkor bár soványabb leszek, de hosszabbnak fogok kinézni. Tetszett a tanács s 2-ik részét hiven be is tartottam.

Midőn már egy év eltelt és összes pénzem a küzdelemben elfogyott, még két cm. hiányzott a 170-ból.

Kétségbe voltam esve. Lehetetlennek tartottam, hogy két cm. miatt az én életem boldog ne lehessen. Új küzdelmekhez, kísérletekhez láttam.

Othagytam állásomat. Világkörüli körutra indultam. Valamennyi híres tanárhoz bekopogtattam. Egyik se tudott segíteni.

Végül kétségbeesésemől egy derék matróz szabadított meg. Miután megtudta buskomorságom

okát »megvált» kiáltott. Egymásra bámultunk.

»Kedves barátom, — mondá vállamat megveregetve, — ön elmegy Venezuelába Béhio de Santa Gros nevű városba, ott kérdezősködni fog Adamia de Canta Ambrozio csodadoktor után. Az két hét alatt úgy megnöveszti magát, hogy a fenyőfák irigykedve fogják megbámulni.»

Aktualitások.

(Ajándékok.) Régi kedves szokás, hogy karácsonykor, újévkor családunk tagjainak és barátainknak ajándékokkal kedveskedjünk. Különösen a karácsony az ajándékozás napja s a szeretet ilyenkor a Jézuska nevében adott ajándékokban nyilvánul meg.

Karácsony után következik az ujesztendő, amikor már nem a szeretet, hanem egy régi rossz szokás kényszere alatt ajándékoznak boldognak, boldogtalannak, akinek eszébe jut, boldog ujesztendőt kívánva, a markát felénk nyújtani.

Évről évre megismételt panasz, hogy ujesztendő körül valóságos revolverezés folyik. Az ajándékot nemcsak várják, hanem megkövetelik mindazok, akik az embernek az év folyamán jól megfizetett szolgálatokat tettek. Szinte a képtelenséggel határos, hogy soha nem látott, igénybe nem vett emberek miú jogaimon pünapolják végig a közönséget. Városokban majdnem tőrhetetlen a helyzet. Különösen ott, ahol a megpumpoltak többsége vékonypénzű emberekből, lateinerekből, hivatalnokokból áll. A havi gázsi tekintélyes százaléka az ujévi üdvözetekért oszlik szét, sokszor olyan kezek között, amelyek a közönség érdekében nem sokat fáradtak.

Régóta kísérleteznek már azzal, hogy az ujesztendei hadjáratot megszüntessék, a siker azonban mindig elmaradt, mert a társadalom nem eléggé összetartó és nem elég erélyes.

Előbb utóbb azonban mégis ki kell irtani ezt a rossz szokást, mert az ujévi borraival rendszer ostoba, méltatlan és korszerűtlen dolog.

Mivel lehet megindokolni azt, hogy azok az emberek, akik maguk is az élet nehézségeivel küzdenek, újévkor egy csomó pénzt elosztogassanak egy sablonos jókívánattal? És hogyan fér össze a munka tisztos díjazásával az, hogy akárhány foglalkozási ágban ugyszólván a borraival s az ujévi ajándék képezi az existencia alapját? Félszeg ez a szokás még azért is, mert az ujévi ajándék sokszor elvonja a jótekonyságra szánt filléreket azoktól, akik arra igazán rá volnának szorulva.

Jellemző, hogy a magyar társadalom alig alig tud a humanizmus szolgálatában álló intézményeket fenntartani. A legnemesebb esőlokra alig vagyunk képesek előteremteni a szükséges eszközöket. Ujesztendőkor pedig rengeteg pénz röpül

okát »megvált» kiáltott. Egymásra bámultunk.

»Kedves barátom, — mondá vállamat megveregetve, — ön elmegy Venezuelába Béhio de Santa Gros nevű városba, ott kérdezősködni fog Adamia de Canta Ambrozio csodadoktor után. Az két hét alatt úgy megnöveszti magát, hogy a fenyőfák irigykedve fogják megbámulni.»

Veszedelemesnek, fantasztikusnak, sőt megvallom kétesnek tartottam az ajánlat végrehajtását. De mikor Máriaóra (és hozományára) gondoltam, semmi sem látszott lehetetlennek és veszélyesnek.

Minek irjam le, hogyan és miket szenvedtem, míg oda érkeztem, mialatt a rettenetes kurát tartottam (most is az égnek mered felfelé álló hajam), csak annyit jegyzek meg, hogy midőn 8 hónap múlva hazakerkeztem, minden rokonommal, barátommal újra ismerkednem kellett. Máriaórahoz mennem ily ábrázattal, így lefogyva, összetörve lehetetlen volt. Még 4 hó volt hátra, ezt testi és lelki erőim összeszedésére fordítottam. Két hónap múlva már azt mondták: jól, csinosan nézek ki. Még egy hónap alatt pedig teljesen rendbe hoztam magam. Egy hónap volt hátra. Szörnyű izgatottsággal számlálgattam a napokat és méregettem magam.

Ütött vegre a megváltás órája. A határidő április 11-re volt kitűzve, Máriaórának 20-ik születés napja.

a régi rossz szokás alapján az ajándékért kapaskodók zsebeibe.

Ezidén már történtek komolyabb lépések arra nézve, hogy az ujévi borraivalra szánt összegeket jótékony célra adjuk s reméljük, hogy az egész társadalom rájön nemsokára: mennyire esztelenség volt a társadalmi kéunszer alatt milliókat elborraivalóznai, holott azok összegyűjtve a humanizmus szolgálatában óriási erőt képviseltek volna.

A borraivaló rendszer nem fér össze a kor szellemével. A munkának biztosítani kell a becsületes díjazást s ki kell irtani azt a szokást, hogy aki dolgozik, ajándékért kunyeráljon.

* * *

(Farsang.) Vizkereszt után kezdődik a hangoz élet, a mulatságok igazi szezonja. Mert bár nagyon sok embernek az egész esztendő farsang, a másiknak meg teljesen mindegy, akár farsangot jelez a kalendárium, akár böjtöt: nem jut ki neki a mulatságból; azért a farsangnak mégis csak van jelentősége mindenütt, a kettőscsárdától kezdve a nagy városok redutjáiig.

Falun farsangon kötik a házasságokat és füzögetik az édes viszonyokat, amelyek ma már gyakoribbak, mint az esküvők. Megszaporodnak a bevett fejek és megbicskázott keblek. Keresethez jut a cigány, aki a rákászat beszün-tétől farsang első napjái ritkán jutott peesenyéhez.

Városokban pedig megalakulnak a rendező bizottságok s minden jótékony együletnek abban föl a feje: miként lehetne a publikumot minél erősebben megadóztatni. A mamák és leányok erősen tanulmányozzák a divatot, a férfiek és apák pedig előszedik a tartaléktőkét, ha van, vagy póthitel után néznek és szidják Carneval herceget, aki csergő sipkával bolonddá teszi az egész világot és rózsaláncon vezeti maga után a mulatni vágyó ifjúságot.

Bizony nem olyan ma már a farsang hangulata, mint valamikor réges régen. Nem olyan őszinte a jókedv, mint nagyanyáink korában. A zajba, a jókedvbe mindig belevegyül egy keserű ürömepp, amely megmérgezi a mulatságok egész tengerét. Drága lett a mulatság és nehéz lett az élet. Az igények pedig annyira fokozódtak, az emberek oly rettenetesen hiuk lettek, hogy az anyagi gondok és a versengés kiölték a kedélyeséget, amely a mi báljainkat jellemezte.

A vidéki régi híres bálloknak ma már alig van nyoma. Az okot könnyű megtalálni. Egyrésztől az emberek veszedelmesen realisak lettek, másrésztől a vidéki nagy bálók közönsége évről évre kisebb társadalmi körre szorult. A mi társadalmunk sokkal jobban azért van tagolva ma, mint volt ez előtt harminc esztendővel. Ez a széttagoltság is siettetette a nagy bálók kimulását, amelyek hovatovább teljesen el fognak tűnni a vidék életéből.

Izgatottságom, reménytelenségem a tetőfokra hágott. Egy 1/2 cm. még hiányzott. Hátha Mária ragaszkodik a kerek 170-hez.

Kipirulva az izgalmaktól pontosan megjelentem Máriánál. Magas sarku cipőmben, elegáns fekete ruhámban, hosszú felnéző hajammal pompás jelenség lehettem.

Mária két év alatt bámulatosan kifejlődött. Olyan szép volt mint valamennyi angyal együttvéve. Isteni mosollyal kínált helyet.

Megszólalék.

»Mária az, ígéret beváltásáért jöttem.«

Kinos esend.

»Mária, én megölöm magamat.«

Rám pillantott, de csak egy pillanattig.

»Mária, hát azért küzdöttem én hosszú két esztendeig magáért; rettenetes szenvedéseket azért állottam ki, hogy 1/3 cm. miatt a boldogtalanság feneketlen mélységébe taszítson?«

Felemelkedett, hozzám lépett, hozzám simult, kezét a vállamra tette s a fülembe sugta: »Miklós maga nélkül élni nem tudnék. Csak póbára akartam tenni a maga szerelmét is. A magáé vagyok egészen.«

S pici, husos, égő ajkára rányomtam az első, kimondhatatlanul édes csókot.

Ne sirassa őket senki. Jobb, hogy elmulnak. Hiszen az utóbbi időben ugyem voltak egyebek ruhakészítésnél és üres versengésnél. No meg még valami! Itt fogdosták a férjnek való anyagot az élelmes mamák. Amíg a kis leány ártatlan lelke csak a mulatságot kereste, a mama kutató szeme a majomszigetet kémlelte és igyekezett horogra keríteni egy ifjút, vagy cinikus vén gavallért a leánya számára.

Mi naiv vidékiek nem láttuk közről a férjbajhászt. Nálunk a szerelem ritkán kezdődik a bálban. A vidéki legény vidéki lány nem csak a bálokban ismerkedik. De minél nagyobb a város, annál nagyobb a „zártkörű“ nyilvánosságú bálók bőrszele jellege. Ott bizony eladó leányokat árulnak házasulandó ifjak számára. És ezt az ifjak tudják, tehát jogeimet kovácsolnak belőle ahhoz, hogy egy kicsit arrogánsak legyenek. A leányok pedig, akiknek finomabb a lelke, természetesen nem valami sokra becsülik azt a kivált urat, aki első sorban a hozomány iránt érdeklődik. Hogyan lehetne tehát kedélyesen mulatni?

Csak természetes, hogy a kisebb mulatságok, estélyek, hangversenyek detronizálták a nagy bálakat. Carneval herceg demokratává szegődött és a jókedvet, kedélyességet inkább ezeken az estélyeken osztogatja az ő hiveinek, mint a fényes báltermek feszes publikumának.

Én bizony nem bánom, ha a bál örökre ki is megy a divatból, de nagy veszedelemnek tartanám, ha az ifjúság végleg elvesztené mulató kedvét. Mert a korai öregség, a kedélytelenség átok az egész társadalomra. Ne hallgassunk tehát a nagyképi moralistákra, akik elátkozzák a táncot és a jókedvet. Vigadjunk és táncoljunk, de mulatságainkból küszöböljük ki azt a vásári szellemet, amely megméltelyezi az ifjú lelkeket s üzzük ki a luxust, amely ellopja a kedélyességet.

A női szépségnek méltó kerete a szép ruha, de nem következős, hogy csak az szép, ami drága.

Hölgyeim! ha önök vissza akarják varázsolni nagyanyáink mulatságait; ha önök megakarják érteni a kor szellemét; ha önök méltányolják a férfi munkát, amelynek gyümölcse a toalett ára is; ha önök meg akarják nemesíteni ezt hivalkodással teljes világot: akkor mérsékeljék a ruhával való fényűzést. Ne száműzzék teljesen. A fényűzésre szüksége van a világnak, önöknek is, a férfiaknak is és a szegényeknek is. Csak mérsékeljék. Legalább annyira, amennyire a férfiek erszénye diktálja. És meglássák, milyen jól fogunk mulatni s milyen kevés lesz a morózus férj, aki rossz kedvvel megy a bálba; mennyire megszaporodnak azok az ifjak, akik vágyakoznak a házasságot után s nem félnek családot alapítani, mert biznak abban, hogy jövőbelijük igényeit ki tudják elégíteni.

Nehogy azt higgyék, hogy ellensége vagyok a szép ruhának, elmondok egyet mást a női ruhák asztetikájáról is.

* * *

Hogy a teremtés gyöngye a nő, azt lovagias készséggel acceptáljuk; hogy e gyöngynek meg kell adni az őt megillető keretet, no azt természetesnek találjuk s gyönyörrel szemléljük a női szépség külső hatásának fokozását.

A női kultusz minden időben főirányítója volt az irodalmi mozgalmaknak, a nő személye kutatása tárgyát képezte minden művészetnek: szobrászatnak, festészetnek és az irodalomnak is egyaránt. A nő plasztikája művészi alkotásokra inspiráló téma volt mindig, a női lélek kifogyhatatlan tárháza volt mindig a nagy költők nagy témáinak.

A nő azonban lassu fejlődés után jött annak tudatára, hogy mily művészi alkotása ő a legnagyobb művészetnek: az anyatermészetnek és külső megjelenésének hatásai, plasztikájának érvényesítése lassan-lassan fejlődött oda, ahol ma áll, diszkrét érzetetéséhez művészi kinészetek.

Ez a diszkrét megnyilatkozása a nő fenséges voltának a ruhában fekszik. A ruha az, amely kellő izléssel és szinte művészi felfogással képes érvényre juttatni a női anatomia szépséggel teli motívumait.

A női ruha fejlődésének története hosszú dolog és nem is illik e cikk keretébe. Annyit azonban mindenesetre felemlíthetünk, hogy bizonyos furcsa hatást gyakorol ránk, ha a régi divatképeket szemléljük. Harang alakú szoknyák, drága de izléstelen szerkezetű guirlandok, lapos mellű fődros derekak, formátlan kalapok, ezek jellemzik a régi ruhák avult esztétikáját.

Ha egy kicsit gondolkodunk, rájövünk, hogy mit róhatunk fel hibául ezeknek a toilette stilsoknak és hogy mi az, ami belőlünk bizonyos ellentétes hatást vált ki.

Nos hát a régiek egy nagy szempontot tévesztettek szem elől s ez a női formák érvényre juttatása. Lehetett valaki még olyan vénuszi termetű is, a rosszul szerkesztett ruhák minden természetes bájta elzártak az érvényesülés elől, minden harmoniát szürke tömeggé deformáltak, minden összhangzó szinhatást izléstelen szinkeverékké változtattak.

A modern világnépekben határozottan megnyilatkozik a fejlődésnek indult ruhaszabás és az utóbbi évek valósággal roham lépésekben való haladást mutatnak a régiekhez képest. Mindinkább előtérbe lép az a felfogás, hogy a női szépségnek érvényesülni kell minden irányban és a ruhaesztetikuskok főtörekvése ily irányban nyilatkozik meg.

A kivágott ruha régi eredetű. Már maga ez a tény is mutatja, hogy a régiek is érezték a ruhaesztetika hiányos voltát és úgy akartak rajta segíteni, hogy a kebel és a hát felső részét szabadon hagyták, ezzel is célozva arra, hogy a női plasztika olyan valami, amit érvényesíteni kell, aminek izléstelen elburkolása ront a női test egészséges hatásából.

Előtérbe lép talán az a kérdés, hogy hát a női formákat érvényre juttató ruhák nem ütköznek-e a női szeméremérzetbe? Ezt a mai világ-felfogás szerint prude dolognak tartjuk. Mert ha a női ruha úgy van konstruálva, hogy durva, banális hatásokat hajhász, úgy jogosult az előbbeni feltevés, de ha nem törekszik egyébre, mint a nő formáinak, illetve azok konturjának művészi reprodukálására, akkor ajánlatos, hogy minden hamis erkölcsbiráskodó kotródjék messze-messze, avult, valójában sohasem existált felfogásával s adjon helyet azoknak, kik megértik és kellő komolysággal vizsgálják a természet remekének, a nőnek halvány világitásában visszaadott plasztikáját.

Megengedjük, sőt nagyon jól tudjuk, hogy a plaszticitás érvényesítésének örve alatt sok, igen sok visszaélés történik. Ez azonban a mondottak valóságából egyáltalán nem von le semmit. A mi általunk elmondottak nem egyebek, mint elméleti vezérfonalak, amik természetesen tisztán és speciálisan csak a művészeti szempontokat követve, nem mindig jutnak valójában érvényre.

Sokkal udvariasabbak vagyunk, minthogy erről bővebben beszéljünk, csupán a mondottak támogatására engedjük meg magunknak e pár szavas kitérést. Hony soit qui mal y pense.

A másik tényező — s erről már nyitlatban beszélhetünk — a férfiak felfogása szerint igazodik. Amennyiben befolyással bírtak a férfiak a nők öltözködésére s bizony igen sok befolyásuk volt s azok t. i. a nők az általános művészi, esztétikai határt átlépték, az ódium azért minden gondolkodás nélkül rákenhető a férfiakra. Ez bővebb magyarázatra nem igen szorul s ha valaki mégis ennek precizizozását kívánná — feltéve, hogy nő az illető — csak annyit felelhetnének neki, hogy erre vonatkozólag az általános emberi gyarlóság, illetve az egoizmus, vagy jobban mondva a hiúság jegyében maradunk adósak a válasszal.

Az obscenitás bizonyos fokú lábrakapása az öltözékben a korral jár, magában viseli a társadalom jelenlegi képét, természetesen csak részlegesen, már a mennyire obscen jelenlegi társadalmunk.

Ez azonban egy nőt sem riasztott vissza s úgy tudjuk, nem is riaszt a divatnak való hódolástól. Bizonyos abnormitások támadhatnak ezen a téren is, mint minden téren támadnak is, az igazi esztetika azonban mégis lecsafolja s amilyen kihívó annak a fellépése, olyan részleges az élete is. Feltűnik itt is, ott is, de valójában nem tud érvényre jutni. Az igazi művészet szelleme, mely körüllegi haidó, folyton előbbre jutó társadalmunkat, nem engedi, hogy befészkelje magát a triviális izlés, illetve izléstelenség az ő honába.

Egerszegi krónika.

Rovatvezető: Pubi.

A gyerekvilágból.

Ünnepek alatt és után legtöbb szó esik mindenütt a gyermekekről. Valamennyi szülő örömmel ujságolja és meséli, hogy az ő fia, meg

kis lánya milyen érzéssel és milyen megnyilatkozással fogadta a kis Jézuska ajándékait.

Ötletes kiszólása miatt egy pár méltó arra, hogy a krónika útján a közönség is tudomást szerezzen róla. — — —

Ez tulajdonképpen a Mikulás-nappal függ össze. A familia már készülődik a vacsorához . . . és az apróság minden zajra megrezzen, hogy hát ha most jön a Mikulás. De a Mikulás még mindig nem jön és vacsorához sem ühhetnek, mert a kedves tata még mindig nem jött haza a kaszinóból.

Türelmetlen már az egész család, végre halkán kinyílik az ajtó és nyugodt fehérségében, imponáló alakjával megjelenik Mikulás, — a ki nem volt más, mint a családapa.

A gyerekeknek a rendes kíváncsisággal párosult a megilletődés, míg ők, mint a Mikulás elmondják mondókáikat. Mikulás kiönti sok édességgel telt zsákját és már-már távozni készül, de még megkérdi legnagyobbik fiát:

— Hát az apád hol van? Nem tud ilyenkor idehaza lenni?

— Az apám Mikulás bácsi a korezmában van. — Ugy?! Na ha hazajön, mondd meg neki, hogy ne járjon annyit korezmába.

Evvél a Mikulás eltűnt és pár perc múlva hazajött az apa.

Szalad rögtön hozzá a fiu. — Édes apám itt volt a Mikulás és azt mondta, hogy ne járjon annyit korezmába.

Ennél a familiánál is nagyban készülődtek a karácsonyra.

Hatalmas szép fenyőfát vettek és hogy a gyerekek meg ne lássák, a kertbe vitték és leállították a földbe.

Egyik nap az apa az ünnepek előtt ott járkal a kert kerítés mellett és látja, hogy a gyerekek ott állnak a karácsonyfának szánt fenyőfa előtt és tanakodnak borzasztóan. Kíváncsi volt, hogy miről beszélhetnek, hát egész közelre oda lopódzott.

Azt mondja a legkisebbik:

— De milyen szép és milyen hamar megütt ilyen nagyra. Még a nyáron nem volt belőle semmi.

A középső rá szólal:

— Ugyan! Ez csak ugy van oda téve. Ezt fogja majd a kis Jézuska hozni karácsonyra.

Fölényes nyugodtsággal szól a vitába a legnagyobbik:

— Ugyan ne legyetek olyan buták. Ezt nem a Jézuska, hanem a papa hozza. Hanem azért ha majd behívnak a szobába, csak örüljünk és valahogy el ne áruljátok, mintha tudnánk, hogy ezt nem a Jézuska hozza.

Ez ugyan nincs összefüggésben az ünnepekkel, de mind a gyermekszoba világából való eredetiség, szintén felemlítendő.

Hazajött a két urfi az (elemi) iskolából.

A nagymamájuk előveszi őket, hogy meséljék el, mi történt.

A nagyobbik vállalkozott rá legelőször.

— Tudja nagymama, a tanító bácsi megkérdezte mindenkitől, hogy szokott-e bort, sört vagy pálinkát inni. Mindegyik letagadta, hogy szokat. De én büszkén kivágtam, hogy igenis szoktam sört, bort, meg pálinkát is inni.

Rémülten csapja össze a nagymama a kezeit.

— Te szerencsétlen gyerek! Hát elment az eszed? Hiszen hazudtál a tanító bácsinak.

De a kis tésur önértetesen kihuzza magát és védekezik.

— Bizony pedig nem hazudom. Mert figyelje csak meg nagymama, hogy ha vendégek vannak itt és elmennek, az az első dolgom, hogy kiiszom a poharokból, ami benne maradt, akár bor, akár sör, akár pálinka.

Ki a derék asszony?

Két ur beszélget egymással, kik nem egy és ugyanazon hivatalban, de mégis az állatot szolgálják.

Az egyik mondja, hogy náluk van egy irnok, jóraváló teremtes ő is, meg a felesége is, az asszony különösen jó gazdaasszony és volna is már valamijök, de az embernek az a rossz tulajdonsága van, hogy amint elsején kikapja a fizetését, azon mód elmulatja.

— Ez aztán a derék ember — vág rögtön bele a másik. — Könnyű az asszonynak derékné és jó gazdaasszonynak lenni, ha van miből, de mutassa meg akkor, hogy jó gazdaasszony, ha ha nincs miből.

Van elég nap az újévben.

Egy szűkebb körű társaság ül együtt újév estéjén elég jó és kedélyes hangulatban.

Az éjfélt már erősen elmulott, midőn a társaság egyik tagja valószínűleg kötekedésből ezt a kijelentést kockáztatja meg:

— Na tán jó volna haza menni. Utóvégre még sem járja, hogy az ember új esztendőn is abba a mult esztendőben már annyiszor átszezevedett becsábult állapotba kerüljön.

Am a csabulás nagymestere rögtön leintette:

— Hát aztán! Van elég nap az új esztendőben, hogy az ember kijózanodjon.

Mámor.

*A mig karod remegve átfon,
Mig rám tapad tekinteted . . .
Olyan forró láng gyul ki benne
Akár az Etna torka lenne . . .
Ugy ontja, szórja szerelmedet . . .*

*Szemem lezárom. Hisz megvakítna
Tűzes szemed, ugy rám tapad . . .
Vonaglik az ajkad? Meg ne szólalj!
Mit is mondhatnál most te szóval?
Gyöngye maradna minden szavad.*

*Csak így — fonódj rám két karoddal
S mig elkábit lehelled,
Mire a szót meg nem találd,
Mindent elmond a némaságod . . .
Szemed dololja szerelmedet.*

Levelek.

2 levél. Rétmező 1908 január 1.

Kedves apám!

Boldog újévet kívánok és kívánságom őszinteségének honorálásául boosánátát kérem. Hallgatásom miatt való szemrehányására rászolgáltam, méntségemül ha felhozhatom talán, hogy magam is csak most kapok észbe: szent isten, mi van velem, hogy a legjobb apára csak néhanapján gondolok! Szentül higgye azonban, hogy a mai naptól kezdve eltakarodom figyelmetlenségemmel életének alkonyuló egéről és remélem, hogy ezt az éghajlást még sokáig bearanyozza az életkedvnek emberszeretettől izzó napja.

Irjak tehát magamról? a társadalmi életéről? A közéletéről? Valóban súlyos feladat elé állít édes apám, mikor ilyen három nebanésvirágról kér véleményt, vagy talán nem is véleményt, hanem, ami még súlyosabb, — ítéletet.

Hogy ítéljem meg például magamat? Mint minden normális ember gyakorlok ugyan én is önkritikát, de mert ember vagyok — és épp azért, mert ember vagyok — mi alapon merészeljek magam fölött ítékezni? Szinte sejtem, arra hivatkozik, hogy apa előtt nem lehet titka a gyerekeknek. Jó, elfogadom ezt a tételt, de így is aligha elégittem ki kedves apámat a magamról való tudósítással. Mert a szürke, mindennapi életemre, mely a maga egyformaságában bizony lehangoló, nem hiszem, hogy kíváncsi, amit talán érdemes volna rólam tudni, az előttem is homályba burkolózik.

Egyébként a szívem még alszik, — néha nagyokat izom és mulatok rajta, hogy sokan megbotránkoznak ahelyett, hogy szintén nagyokat innának. Az önállóság nem igen ágaskodik már bennem (kitörött a féllába), fetrengnek az illuzió déresipte fája alatt. Egyre hullik rám a sárguló levél, maholnap a fejembubja se létszik ki a nagy temetkezésből . . .

Na, hanem a közéletéről, arról már érdemes beszélni! Az ember szivesebben cibál meg mást, mint magamagát, — emellett ez a fényes mult vármegye megérdemli, hogy a hátán egre-ugrálok közt szétüssön valaki. — Persze, senkinek se fog ez fájni, mert én, aki megkötyagosodtam az emberszeretettől, nem tudnám a lelkekre venni, hogy felebarátaimat palam publice az igazság tüzes esővájával sütögessem. Így azonban, boríték alatt, magánhasználatra, csupán kedves apám óhajának téve eleget, megeresztem a kritika gyepilőjét, — az igazság nyilegyenes útján halad a kocsim, nem kell tartanom a felborulástól.

Egyelőre mégis engedje meg apám, hogy a részletekről hallgassak. Új korszak indult meg itt, állítólag új törekvésekkel, melyek arra volnának hivatva, hogy Bendeguz vármegyét a régihez hasonló fényes ruhába öltöztessék a ereibe új vért esőrgedeztessenek. Az elmúlt 10—20

esztendő nem oly csillogó, hogy példaadásul érdemes volna ráhivatkozni, a komor és szégyelni illő epizódokat pedig minek ráncigáljam a színre? — meg találnak zavarni a plánumokat.

Röviden most csak annyit, hogy a tisztujítás nagy osinadrattával megesett, az alispánt megdicsőítte a közgyűlési teremben minden alkalommal szereplő, tehát nyilvánvalóan nélkülözhetetlen vezérszónok, az alispán pedig mindent megígért, — ami szem-szájnak ingere . . . Egész komolyan mondom, hogy leharapom a fejemet, ha hat esztendő múlva nem aranykerekeken szalad ez a Bendeguz . . . Nos igen, történt még egyéb is: egy valakinek kitekérték a nyakát, valakinek pedig olyat is érdemül irtak föl, ami isten-uccose nem érdem.

E levél végére pontnak megemlítem, hogy a néppárt esunyán elagyabugyáltatott.

Szerető fia.

U. I. Csömör fogott el, nem voltam képes folytatni a levelet. A társadalmi élet másutt is, itt is nagyon fekélyes, jó gyomor kell hozzá, hogy az ember, ha csak kesztyűs kézzel is, megpiszkálja . . . Kedves apám ez a levél bizonyítja talán legjobban, mennyire szükségem van a tanácsaira!

Soproni kereskedelmi és iparkamara köréből.

I.

Zalavármegye alispánja szánt ajánlati versenytárgyalást hirdet a zalaegerszegi-zalalövői törvényhatósági közut 3-4. km. szakaszán levő 10 számú hid helyreállítási munkálatai elvégzésének biztosítása céljából. A költségvetési összeg 4765 K 60 f. Az ajánlatok benyújtási határideje 1908 évi január hó 15-ikének d. e. 10 órája. A részletes fölvilágítások a zalaegerszegi m. kir. államépítészeti hivatalnál tudhatók meg, ugyanitt nyujtandók be az ajánlatok is.

II.

A magy. kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetősége az 1908 évben szükséges mintegy 1100 db valódi őzbőr szállítására hirdet pályázatot. Az ajánlatok 1908 évi január hó 24-ikének déli 12 órájáig nyujtandók be. A részletes föltételeket tartalmazó hirdetmény kamaránk hivatali helyiségében megtekinthető.

III.

A m. kir. államvasutak budapest-jobbparti üzletvezetősége az 1908 évben szükséges 100 métermázsa faggyu, 60 métermázsa fehér mosószappan és 9000 db cirokseprű szállítására hirdet pályázatot. Az ajánlatok benyújtási határideje 1908 évi január hó 22-ikének déli 12 órája. A részletes föltételeket tartalmazó hirdetmény kamaránk hivatali helyiségében megtekinthető.

Sopron, 1908 évi január hó 2-ikán.

A soproni kereskedelmi és iparkamara.

Hivatalos-rovat.

A föld és házbirtoknak általános jövedelmi pótdókjából levonandó kamat és életjáradék tartozásokról szóló kamat teher vallomási iverk beterjesztésére határidő folyó év 31.

Felhivom az adófizető közönséget, hogy akiket ezen ügy érdekel, a városi adóhivatalnál beszereshető vallomási iver kiállításra, a fenti határidőig a városi adóhivatalnál adják be, mivel ezen záros határidőn tul beadott vallomási iverk nem vétetnek tekintetbe.

Zalaegerszeg, 1908 január 3.

Braunstein, h. polgármester.

Hirek.

Felhívás előfizetésre.

Ezen számmal a „Zalamegye“ huszonhetedik évfolyamába lép.

Egy negyed százada áll Zalavármegye közérdekeinek szolgálatában ez alap s a hiven teljesített köteleesség tiszta öntudatával tekintünk vissza erre a hosszú időre.

Lapunk iránya és törekvése mindig meg-

maradt olyanok, amilyenek ígértük: komoly, tárgyilagos, tisztességes, amely szerény erejét a közjónak s a közérdeknek szentelte.

A közérdek szerény szolgálói voltunk a múltban s azok maradunk a jövőben is. Fegyverünk: a közérdek szeretete s az a lelkesedés, amelyet munkánkba öntünk.

Politikai tekintetben híven szolgáltunk az egyesült ellenzéki pártok törekvéseit s a jövőben is ki akarjuk venni — csekély erőnkhez képest — a részünket abból a munkából, amely hazánk függetlenségének, gazdasági önállóságának, teljes alkotmányos szabadságának kivívásáért folyik.

Hívei vagyunk a népjogok kiterjesztésének, a demokratikus eszméknek, a józan haladásnak. De hívei vagyunk az állami és társadalmi rendnek s ezért ellenségei a társadalombontó, erőszakos irányzatnak, amely a demokrácia köpönyege alá bujva, hazug jelszavak alatt támadja meg a társadalom alapjait.

Legelső sorban azonban vármegyei érdekeinket szolgáló organum s a vármegye közéletének krónikásai óhajunk maradni. Célunk különösen az, hogy a közönséget informáljuk a vármegyei érdekű dolgokról. Közlünk minden jelentős mozzanatot, amely a vármegyei igazgatás keretében felmerül; a törvényhatósági közgyűlések és bizottságok határozatait s jelentéseit.

Tudjuk, hogy anyagi és szellemi erőnk sokkal szerényebb, semhogy lapunkat úgy tudjuk fejleszteni, hogy az nélkülözhetővé tudná tenni a napilapokat. Ezért megmaradunk továbbra is szerény hetilapnak.

Nem ígérhetünk tehát mást, mint a hét lehetőleg teljes krónikáját s a helyi érdekek becsületes szolgálatát.

Cikkeink a politikai, vármegyei, városi és társadalmi élet kérdéseivel és eseményeivel foglalkoznak. Írásainkból igyekszünk kiküszöbölni az elfogultságot s az egyoldalú szempontokat.

Különös figyelemmel kísérjük vármegyénk gazdasági életét s minden jelentősebb közgazdasági eseményt feljegyzünk.

A „Zalamegye“ mint a Zalavármegyei Gazdasági Egyesület hivatalos közlönye az egyesület tevékenységének minden mozzanatát közli, de e mellett a gazdaközönséget közvetlen érdeklő közgazdasági cikkeket is közöl. *A „Zalamegye“-nek minden hónapban egy száma, amelyben a Gazdasági Egyesület hivatalos közleményei közöltetnek, az egyesület minden tagjának díjtalanul megküldetik. Azon gazdasági egyesületi tagok, akik előfizetőink sorába lépnek, a többi számokat évi 6 koronáért rendelhetik meg.*

A „Zalamegye“ közgazdasági részét *Sárközy Viktor* ur, gazdasági egyesületi titkár szerkeszti.

Felhívjuk ezúttal is a Gazdasági Egyesület t. tagjainak figyelmét arra, hogy az egyesületi tagok minden gazdasági érdekű hirdetése a „Zalamegye“-ben díjtalan.

Kérkedés nélkül hivatkozunk szerény lapunk sikereire, amelyeket Zalavármegye művelt közönségének köszönhetünk, amely lapunkat kezdettől fogva figyelmére méltatta, rokonszenvével kitüntette és támogatta.

Azon leszünk, hogy ezt a jövőben is kiérdemeljük.

A „Zalamegye“ legalább 10 oldal terjedelemben hetenként egyszer jelenik meg. *Előfizetési díj: egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 f.*

A Zalavármegyei Gazdasági Egyesület tagjai egész évre 6 koronáért, jegyzők és tanítók egész évre 5 koronáért rendelhetik meg a Zalamegyét.

Hazafias tisztelettel

a „Zalamegye“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

A Zalaegerszegi Kaszinó Közgyűlése. A Zalaegerszegi Kaszinó múlt héten tartotta meg évi rendes közgyűlését gróf Batthyány Pál főispán, a Kaszinó elnökének elnöklése alatt.

A közgyűlés határozatképességének megállapítása után a jegyzőkönyv hitelesítésére Rutich Sándor és Sperlágh Géza tagok választották meg.

A tárgysorozat első pontja volt az 1907 évi zárszámadás előterjesztése. A közgyűlés a számvizsgáló bizottság által előterjesztett számadást 7434 K 83 f bevétellel és 6132 K 27 f kiadással, 1302 K 56 f pénztári maradvánnyal elfogadta.

1908 évre 6503 K 56 f bevétel és 5240 K kiadás irányzatot adott elő.

Gróf Batthyány Pál elnök bejelentette a közgyűlésnek, hogy az alapszabályok értelmében a választmányból kilenc tag kilép, tehát ugyanannyi választmányi tagsági hely lesz betöltendő; ezután a tisztikar nevében megköszönve a bizalmat, lemondott.

A választás Dr Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos elnöklése alatt történt meg. Elnökké egyhangulag gróf Batthyány Pál főispánt választotta meg a közgyűlés. Alelnök lett: Odor Géza, háznagy Thassy Gábor, ügyész Dr Keresztury József, jegyzők Dr Csák Károly és Hann János, pénztárnok Vidóczy Pál, könyvtárnok Takács József.

A választmány tagjaivá megválasztottak: Árvay Lajos, Boschán Gyula, Krosetz Gyula, Medgyessy Lajos, Dr Ruzsicska Kálmán, Szupits Antal, Dr Szigethy Elemér, Tantossy Sándor és Thassy Lajos.

Bucsuzó tisztviselők. Kolbenschlag Béla főjegyzőt szép ovációval s fényes társasvacsorával bucsuztatták el Csáktornáról, ahol tizenkét évig működött, mint a járás főszolgabírája. A társasvacsorán Csáktornya városból és a járásból 140-en jelentek meg. Ott voltak a bíróság tagjai, a Csáktornyai állomásos ulánus tisztikar, ügyvédek, orvosok, kereskedők, iparosok, tanárok, a járás jegyzői. Ekkora társaságot, amelyet a távozó főszolgabíró iránti tisztelet és szeretet hozott össze, ritkán látott Csáktornya.

Az első felköszöntőt Wollak Rezső ügyvéd mondta. A járás közönsége nevében bucsuzott el Kolbenschlag Bélától s üdvözölte, mint a vármegye oszlopos tisztviselőjét. Margitai József az ünnepelt barátai nevében, Petrits Ignác városbíró Csáktornya község nevében, Bellecz Lajos stridói körjegyző a járás jegyzői nevében, Dr Schvaroz Lajos ügyvéd a csáktornyai ügyvédek nevében mondtak felköszöntőket.

Lelekes hangulat uralkodott a reggeli órákig s Kolbenschlag Béla főjegyzőt járásának őszinte tisztelete kísérte a vármegye székvárosába.

Kovács Rezső perlaki főszolgabírótól, aki a tisztújítás alkalmával balatonfüredi főszolgabíróvá választott, a perlaki járás közönsége társasvacsora keretében vett bucsut. Kovács Rezső tizenkét évig vezette a perlaki járást s megszerezte mindazok tiszteletét és szeretetét, akik megtanulták ismerni kiváló egyéni tulajdonságait s azt a lankadatlan, kitartó munkát, amelyet a magyarosodás terjesztése s a magyar állameszme megerősítésének szolgálatában exponált állásában kifejtett.

A társasvacsorán részt vett nemcsak Perlak község intelligenciája, hanem a járásból is sokan; megjelentek az összes járásbeli jegyzők és Zalaegerszegről Dr Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő.

A távozó főszolgabíró Drohanovszky kir. járásbíró köszöntötte fel, majd Dr Ruzsicska Kálmán mondott szép beszédet s méltatta Kovács Rezsőnek Muraközben a magyar állameszme szolgálatában szerzett érdemeit.

Kovács Rezső szívvel s igérettel, hogy mindig szeretettel fog visszaemlékezni Perlakra s annak közönségére.

Felköszöntőket mondtak még: Dr Tamás János, Dr Reményi Zoltán, Dr Kemény Fülöp, Dr Szabó Zsigmond, Dr Noszlopy Gáspár, Neusziedler Jenő stb.

Dr Ságváry Jenő tapolezai szolgabíró perlaki

főszolgabíróvá választván, múlt héten bucsuzott el tapolezai barátaitól és ismerőseitől, akik az új főszolgabíró tiszteletére bucsuestélyt rendeztek.

Izr. istentisztelet. A péntek esti istentisztelet további intézkedésig 4¹/₂ órakor kezdődik.

Csány ünnepély. Tegnap este zajlott le az a nagyszabású ünnepély, amelyet a Csány szoborbizottság rendezett a „Magyar asszony“ bemutatójával. Nagy és előkelő közönség jelent meg az estélyen; különösen sokan jöttek be a vidék előkelőségei közül. A tegnapi est kétségkívül fénypontja marad a zalaegerszegi mulatságoknak. Az előképek, a próbák után itélve, elragadó szépek s történelmünk nagy asszony alakjai, özv. Bezerédj Lászlóné által írt vonzó magyarító szöveggel együtt, megkapják a közönséget. Lapunk zártakor a fogatok egymást érik s a közönség gyülekezik a nagyteremben. A hangulat valóságos rózsás s mikor e sorok vasárnap reggel a közönség kezébe kerülnek, még bizonyosan folyik a mulatság, amely a műsort követi.

Mulatságok. Hivatalosan csak vizkeresztkor kezdődik a farsang, a mulatságok azonban már Szilveszter napján megkezdődnek. A múlt esztendő, amelyre a legtöbb embernek van valami panaszja, mindenki vidáman akar elbucsuzni. Jól esik az embernek, ha ébren várhatja be azt a pillanatot, amikor az ó év az újnak adja a kilincset s ránk köszönt a reménységnek új hajnala.

Pedig nem az idő halad, hanem mi változunk. Az idők mulását dátumokkal jelöljük s minden évfordulónál reményeket temetünk, új reményeket élesztgetünk. Ezt a temetést s új reménységek halvány hajnali derengését az idők sirja felett had muzsikálja el a cigány, had üdvözölje vidámság és jókedv.

Ezidén elmaradt a hagyományos Szilveszter bál, amelyet a vármegye székvárosában rendezett a fiatalság. A jó öreg Kaszinó átvette az ifjuság szerepét s az ó esztendő bucsuztatására rendezett egy családi estét. Kitűnően sikerült, kedves kis estély volt, amelynek a vége jól belenyult az új év hajnalába. Amolyan téli hajnalt értünk, amely nyolc óra körül virrad. Nem voltak sokan, de jól mulattak s a mulatság sudara volt a Kaszinó új háznagyának: Dr Thassy Gábornak hivatalába való beiktatása, amely természetesen pezsgős palackok élénk durrogása és nagy áldomás ivások között zajlott le.

A Szilveszter estélyt megelőzte, tehát voltaképpen első helyen kellett volna említanünk a Karácsonyi egyet tea estélye, amelyet a kereskedelmi és társaskör helyiségeiben rendeztek a jótékony hölgyek. Vonzó esték szoktak lenni mindig ezek az estélyek, amelyekben egy kis koronáért tea, sütemény és barátságos mosoly is kijár a vendégeknek. Szívességben, kedvességben most sem volt hiány, a közönség részéről azonban egy kissé több érdeklődés is elkeltnél volt. A jótékony hölgyek ugyanis nemcsak a mulatság okáért rendezik a teastélyeket, hanem a mulatságból néhány koronát félre is akarnak tenni a szegény gyermekek részére. Ezért minél nagyobb a látogatottság, annál jobb a szegény gyermekeknek. De azért jó kedvben zajlott le a mulatság. Reggelig tartott a tánc. A szabadságos katonanövendékek s egyetemi hallgatók kitétek magukért a táncban.

Jelen volt hölgyek: Gróf Batthyány Pálné, özv. Inkey Kálmáné, Odessalchi Amália hercegnő, özv. Ruzsics Károlyné, Csutor Jánosné, dr. Szigethy Elemérné, dr. Vida Sándorné (Fiume), Balogh Gyuláné, Garancs Györgyné, Takács Józsefné, Szirmay Béláné, Sperlágh Gézáné, Sági Imréné, Varga Vilmosné, Morandini Tamásné, Kászonyi Mihályné, Kosztrabszky Ferencné, Balogh Margit, Szabó Aranka, Szigethy Margit, Szirmay Alice, Kosztrabszky Elza, Pamer Nelly. Felülfizettek: özv. Inkey Kálmáné 20 K, báró Solymossy Ödon 2 K, dr. Hány Istváné 4 K, dr. Jakabfy János 3 K, Pesty Gizella 2 K, Rosenberger Zsigáné 2 K, Balogh Gyula 1 K, dr. Szigethy Elemérné 1 K, dr. Thassy Gábor 1 korona.

A zalaegerszegi polgári daloskör újév napján tartotta első hangversenyét az „Arany Bányá“ szálloda nagytermében. A dalkör, amelyet Kerner József zene és énektanár vezet, méltán részleg a közönség elismerésére, mert rövid idei fenállása óta számottevő eredményt tudott bemutatni. Kerner József nagy buzgalommal tanítja a dalosokat s remélhető, hogy nem sokára Zalaegerszeg is jól szervezett dalárdával dicsekedhetik.

A hangversenyen előadott darabok mind jól sikerültek s a közönség zajosan tapsolt az ének-

számok után. Kár hogy nem mutatkozott az estély iránt akkora érdeklődés, mint azt a dalkör megérdemelte. Az estélyen aránylag kevesen voltak s az anyagi siker nem érte el az énekszámok művészi sikerét.

Gyászír. Weisz Sándor zalaegerszegi kereskedő december 30-án 91 éves korában meghalt Zalaegerszegen. A megboldogult egyike volt a város legrégebbi polgárainak. Tisztes, munkás életet élt s hosszú élet után tisztelet és becsülés kísérte sírjába. Temetése január 1-én volt. — A család a következő gyászjelentést adta ki:

Özvegy Weiss Sándorné szül. Berger Terézia a maga és az alulírott szűkebb körű rokonság nevében mély fájdalommal tudatja, hogy páratlan jó férje, a legjobb apa, após, nagypapa, dédapa és testvér Weiss Sándor ur Zalaegerszegen, 1907 évi december 30-án reggel 3/8 órakor életének 91-ik, igen boldog házasságának 58-ik évében megszünt élni. Temetése 1908 évi január 1-én délután 1/2 órakor lesz. A gyászhalálát kísérjük drága halottunkat a zalaegerszegi izr. sírkertbe, örök nyugvó helyére. Zalaegerszeg, 1907 december 30. Aldás és béke drága hamvaitra. Weiss Tivadar, Weiss Sámuel gyermekei, Weiss Tivadarné szül. Möller Fanny, Weiss Sámuelné szül. Singer Lujza menyei. Dr. Weiss Endre, Weiss Erzsébet férj. Gellért Nándor, Weiss Ottó, Weiss Harry, Elsa, Harold, Gladys, Róbert, Eduárd unokái. Gellért Nándor unokájának férje. Gellért Klárka dédunokája. Öz. König Benőné szül. Weiss Mária testvére.

Adományok. A zalaegerszegi népkönyha részére Kántor Pálné 6 K és Dr. Grünvald Samu újvívi üdvözlők megváltása címén szintén 6 koronát adományoztak. Az adományokért köszönetet mond a népkönyha vezetője.

A soproni kereskedelmi és iparkamara közgyűlése. A soproni kereskedelmi és iparkamara Ulejn József elnök elnöklése alatt múlt december 29-én közgyűlést tartott. Ez alkalommal városunkat érdeklő következő két ügy nyert elintéztést. Horváth Zsigmond műszabónak pliszirizó és Toriszai Józsefnek apreturozó gép adományozása iránt benyújtott kérvénye, pártoló véleményel a kereskedelmi miniszteriumba feltesztetett.

Építőmunkások gyűlése. A zalaegerszegi építőmunkások múlt vasárnap délután az ipartestület székházában gyűlést tartottak. Kimondták, hogy a múlt évben megalakított építőmunkások szövetkezetének működését 1908 évi február hó elsejével életbeléptetik. A szövetkezet jóváhagyott alapszabályokkal rendelkezik. Ezek szerint minden építőmunkás köteles a szövetkezetbe tagként lépni. A munkabérek, a munkaidő s a munkateljesítmények szabályozva vannak. Senkisémet fizethet a munkásnak kevesebbet, egy munkás sem dolgozhatik kevesebbet, mint a mennyi elő van írva. A munkaadó is, a munkás is köteles magát ezeknek az írásba foglalt határozásoknak alávetni s csak akkor létesülhet közöttük — munkaadó és munkás közt — a munkaviszony, ha a megállapított határozmányokat a szövetség előjáróságánál aláírták és erről írásos igazolvány állítottat ki. Aki nem lép ennek a szövetségnek a kötelekibe, annak nevét s foglalkozását közlik a Budapesten székelő központtal, mely hivatalos orgánuma által tudomására hozza a vidéki szövetkezeteknek, minek az a következménye, hogy sem a munkaadó munkást, sem a munkás munkát nem kaphat. Így vélik a minduntalan fel-feltörő ipari sztrájkoknak elejét vehetni. Ami nagyon üdvös lesz munkaadóra s munkásra egyaránt.

Miután a helybeli kőműves segédeknek a legutóbbi sztrájkból származó szerződéses megállapodása csak március 1-én jár le, ezek az építőmunkások szövetségéhez eddig nem csatlakoztak.

A kereskedelmi és iparkamara az adóreform ellen. A soproni kereskedelmi és iparkamara legutóbbi ülésén az adóreformmal szemben foglalt állást, mert azt a kereskedőkre és iparosokra terhesnek tartja. Spiegel Szigfrid elnök adott be erre vonatkozólag indítványt, amelyet a kamara elfogadott. Az indítvány a többek között a következőket mondja: „A törvényjavaslatnak az általános kereseti adóról, a jövedelmi adóról és a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adójáról szóló részei — ha törvényvé válnának, feltétlenül s olyannyira sértenek a kereskedők és iparosok létezőkét, hogy ezen törvényjavaslat ellen a leghatározottabban

állást kell foglalnunk. Ennek a törvényjavaslatnak — így ahogy van — törvényvé válni nem szabad. A törvényjavaslat által kirovandó adóterhek abszolút elviselhetlenek lennének.

A kereskedők és iparosokra alkalmazandó 5%-os adókulcs, úgy az ügyvédek, orvosok 4%-os, valamint a kontemplált földadóval szemben oly tulmagas, oly igazságtalan, hogy annak törvényerőre emelkedését — minden rendelkezésünkre álló eszközzel — meg kell akadályoznunk.

Indítványozom tehát, hogy a kamara sürgős felterjasztást küldjön a kereskedelmi és pénzügyi miniszter urakhoz, oly kérelemmel: „hogy az adóreform törvényjavaslatok parlamenti tárgyalása előtt azokat az érdekeltség véleményező tárgyalására boesassák; hogy sürgősen ankétet hívjanak össze és hogy erre a kamarát is meghívják, alkalmat adjanak aggodalmainknak és javaslatainknak kifejtésére és kifejezésére« annyival is inkább, mert hiszük, hogy érveink igazsága meg fogja változtatni a nevezett törvényjavaslatnak a kereskedelmi és ipari érdekeket sértő, a közgazdasági fejlődést megakasztó rendelkezéseit.

Indítványozom továbbá, hogy a soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara is kérje fel a budapesti társkamart: „hogy ezen életbevágó országos kérdésben azonnal egy országos kamarai értekezletet hívjon egybe; mely országos értekezleten az ország színe előtt sérelmeinket feltárhatjuk és ezáltal módunkban lesz egységes megállapodásra jutni az adóreform kérdésében elfoglalandó álláspontunk tekintetében.«

A Korcsolyázó Egyesület f. hó 7-én, kedden tartja saját helyiségében ez évi rendes közgyűlést. Az elnökség kéri a tisztelt tagokat, hogy az egyesület érdekében minél nagyobb számmal jelenjenek meg. Igazán szomorú lenne, ha ez a testdő és kellemes szórakozást nyújtó sport egyesület, — amelynek még sohasem volt annyira szüksége a támogatásra, mint most, — részvételesség miatt kénytelen lenne feloszlani. A csekély összegű 6 és 4 K-ás tagsági jegyek de Sorgó Antal kereskedésében válthatók. Az elnökség kéri még a tagokat a jegyek mielőbbi kiváltására, mert ezek felmutatása nélkül a jégpályára lépni tilos. Hrabovszky Jenő igazgató.

A cigánygyermek. Múlt számunkban megemlítettük, hogy a rendőrség a nekeresi major körül tanyázó vándoreigányok serdületlen gyermekeit egy napon összeszedette s valamennyit, számszerint nyolcat, a szombathelyi gyermekmenhelybe szállította, hogy ott fölnevelve, hasznos tagjaivá váljanak a társadalomnak. A gyermekeket sikerült elszállítani s a menhely vezetőségének átadni. Mikor a cigányok, akik a gyermekek elszállításakor távol voltak, hazaértek és nagy rémületükre porontyaikat nem találtak a sátrakban, éktelen jajveszékelésben törtek ki. Befutottak a városba, végig járták az összes hivatalokat, sírva, könyörögve a rajkók visszaadásáért, persze sikertelenül. Mikor látták a cigányok, hogy minden kérésük és rimázkodásuk céltalan, fölutaztak Budapestre, ott ügyvédek vettek maguk mellé, fölmentek a belügyminiszteriumba s addig rimázkodtak, míg a purdéknek visszaadását elrendelték. A belügyminiszteriumból telefonon utasították a szombathelyi állami gyermekmenhely igazgatóságát, hogy az ott jelentkező cigányoknak: Forgács Lajos Nángónak s Forgács Vendelnek adják vissza a bezárolt gyermekeket, ami tényleg meg is történt.

A körmend — muraszombati vasút meghosszszabítása. A kereskedelmi miniszter Barthalos István pápai ügyvéd, vasutengedélyesnek a körmend — muraszombati vasut Zalalövő állomásából kiágazólag Cséb, Salomvár, Apátfa és Andrásbida irányában Zalaegerszeg állomásáig, továbbá Zalalövőtől Kálócza, Baksa esetleg Nova irányában Csömödér, illetve Rédius állomásig vezető helyi érdekű vasutra kiadott engedély érvényét egy évre meghosszszabította.

Dzsiu-dzsiu. Tudvalevőleg ez a szó a japánok birkózási rendszerét jelenti. Az apró sárga emberek bámulatos ügyességre tettek szert a birkózás terén s a japán rendőr egyetlen egy fogással meg tudja zabolázni a legerősebb rakoncátlankodót is. A dzsiu-dzsiu fogásai elterjedtek Európában is és ma már minden nagyobb város rendőrsége megtanulta: hogyan lehet sérülés okozása és nagyobb botrány nélkül valakit a kapitányságra vezetni. Magyarországon is több város betanította a rendőrségét a dzsiu-dzsiura. Igaz, hogy pénzbe kerül a tudomány, de megéri az áldozatot, mert a japán fortélyok elejét

veszik annak, hogy egy kanász bojtár letartóztatásához három rendőr legyen kénytelen kivonulni s a delikvensnek akkor is legalább be kell törni a fejét. Teszem fel, hogy bejön Zalaegerszegre Kondákor Jancsi, a deli göcseji kanász. Jó vásárt csap s süldőkkel, tehát megiszik egy két kilenc liter bort s amikor már a koresmából is kilöktek, éktelenül elkezd orditozni. A rendőr esendre inti, a vitéz Kondákor azonban meg akarja mutatni, hogy ő göcseji kanász, tehát mellbe löki a rendőrt és csak azért is ordít. Jön még két rendőr, akikkel a kanász szintén szembeszáll. Végre alapos utcai botrány s a hatósági tekintély meghurcolása árán Kondákor a kapitányságra kerül. A közönség, az utca publikuma hatalmasan mulat és rendesen a kanásznak fogja pártját. Mert a hatóságot s a rendőrt leszólni virtus. A rendzavaró végre a bíróság elé kerül és tagad, vagy a rendőri brutalitással védekezik; a három rendőr tanuként szerepel s ha sikerül bebizonyítani, hogy a kanász volt a támadó fél, az kap nyolc napot. — A japán rendőrnek nincs segítségére szüksége, hogy egy embert, ha óriás is, letartóztasson. Fortélyosan elkappa a csuklyóját, egyet csavar rajta s ellenfele le van fegyverezve és meg mint a kezes bárány. Ha egyet mozdul jobbra vagy balra, rettenetes fájdalmat érez. — Ugy halljuk, hogy hozzánk is ajánkozik egy dzsiu-dzsiu tanító. Jó lesz megalkudni vele.

A bün gyermeke. Vicai Mária szentjakabfai leány bünbe esett. Szégyenét elakarta palástolni s ujszülött gyermekét megfojtotta, azután pedig elásta a kertben. Az esetet feljelentették s a gyermekgyilkos anyát letartóztatták.

Puszták átcsatolása. Pácsod és Szentmárton puszták, melyek eddig Zalalövő községhez tartoztak közigazgatásilag, most Csöde községhez csatoltattak át.

Leugrott a robogó vonatról. Két csavargót toloncoltak Curgórol Nagykanizsára. Hajtató Józsefet és Böhm Ferencet. Egy jámbor rendőr ügyelt föl a két csirkefogóra, akik látszólag megadással türték sorsukat. Egyszerre csak az egyik Zákány és Nagykanizsa közt a robogó vonatról leugrott. A rendőr ijedten futott az ajtóhoz és kibámult a menekülő tolonc után, a mikor a másik ugyanazon az uton igyekezett a szabadba jutni. És mindkét jómádár eltűnt a földeken. A kisérő rendőr nem merte megkockáztatni ezt a nyaktörő vállalkozást, hanem békésen megmaradt a kupében; jelentést tett a hatóságnak az esetről, mely most nyomoztatja a két megugrott toloncot.

Országos vásárok Nagykanizsán. Az 1908 évben a nagykanizsai országos vásárokat a következő napokon tartják meg: január 27-én a gyertyaszentelői, április 13-án a nagyheti, június 1-én a pünkösdi, augusztus 10-én a nagyboldogasszonyi, október 12-én a Terézia és november 30-án a Miklós napit. Ezek az országos vásárokon szarvasmarha és lófelhajtások is történnek. Minden szerdán marha és sertésvásárral egybekötött hetivásár, pénteken pedig kisebb terjedelmű sertésvásárok tartanak.

Gondatlanság. Sztanetincezhegyen, Csáktornya mellett lakik Patics Mihály gazdaember feleségével. A gazda munkára ment a minap, felesége pedig a szomszédba távozott. Ezalatt otthon hagyta 3 éves Mária és 4 éves Magdolna leányait. A kisebbik a bölcsőben aludt, míg a nagyobbik körülötte játszott. Nehogy megfázzanak a gyermekek, az asszony távozása előtt rárakott a kályhára. Rövid idő múlva hazatért és rémülettel látta, hogy kisebbik leánya testét égési sebek fedik. Hogy miként történt ez az eset, a nyomozás fogja kideríteni, mindenesetre mulasztás terheli az asszonyt, aki gyermekeit felügyelet nélkül hagyta.

Aprószenteki országos vásárunk. A múlt december 30-ára esett aprószentek napi országos vásárunk nagyon rosszul ütött ki. Az idő is kedvezőtlen volt, a közlekedési utak rosszak, úgy, hogy sem eladó, sem vevő nem érzett kedvet a vásár látogatására. A kirakodó vásár tántogott az ürességtől. Egy jól sikerült öszi hetivásár népebb szokott lenni. Felhajtottak 55 db bikát, 300 db tehenet, 120 db üszőt, 260 db ökröt, 110 db tinót, 115 db borjut és 95 db lovat, összesen 1055 darabot. Ezekből eladásra került 644 db, ami 60%-nak felel meg. Az árak az elmúlt vásár áraihoz arányitva, nem változtak. Állatvásáraink jelentőségéről tanuságot tesz az, hogy 1907 évben nem kevesebb, mint 50467 db állatot hajtottak föl; melyekből eladtak

Köhögés

Aki egészségét szereti, az kerüli.
5245. közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány igazolja a

Kaiser-féle

mell karamellák

(főnyófa jeggyel)

kitűnő hatását.

Orvosilag kipróbálva és ajánlva köhögés, rekedtség, katarus, elnyálkásodás, dohányzók katarusa, görcsös és gége köhögés ellen.

Egy csomag 20 és 40 fillér, egy doboz 80 f.

Kapható: Schmidt Győző cukrászátában, Kaszter Sándor és Kocsuba Emil gyógyszerházaiban Zalaegerszegen.

Új fűszer- és csemege-üzlet

az „Elefánt”-hoz

ZALAEGRSZEGEN.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy helyben, **Deutsch Ferenc ur házában**, Schütz áruházal szemben, egy a mai kor igényeinek megfelelő

fűszer-, csemege- és liszt-kereskedést nyitottunk és azt **Latzer Béla** név alatt fogjuk vezetni.

Főtörekvésünk oda irányul, hogy a tisztelt fogyasztó közönséget jó, hamisítatlan áruval és pontos kiszolgálásunkkal a legjobban kielégítsük.

Szíves pártfogást kérve,

tisztelettel

LATZER BÉLA. LATZER PÁL.

Felvágott tűzifa!

Van szerencsénk a t. közönség tudomására hozni, hogy a vasuti állomáson levő telepünkről

géppel felvágott tűzifát

is szállítunk.

Egy öl elsőrendű bükkfa megrendelés szerint felvágva, házhoz szállítva s a faházban összerakva **43 korona.**

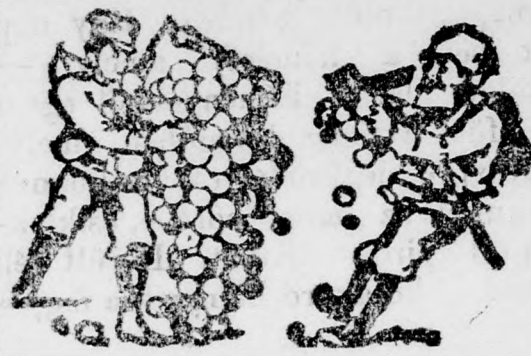
Súly szerinti rendelésnél 10 métermázsán felül métermázsánként **2 K 20 f**, 10 métermázsán alóli rendelésnél **2 K 40 f.**

Kívánatra a hasábfát házhoz szállítjuk és ott vágatjuk fel.

Megrendeléseket a vármegyeházzal szemben levő irodánkban, vagy a telepen veszünk fel.

Tisztelettel

Weinberger Hermán és fia.

Szőlő-

oltványokat szállít, fajtisztaságért jótállva, legdusabb vá-

lasztékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

küküllőmenti első szőlőoltvány telep

tulajdonos: **Caspari Frigyes,**
Medgyes 111. sz. (Nagyküküllő megye).

Tessék képes árjegyzéket kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéből érkezett elismerő levelek, ennél fogva minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

Karácsonyi

és újévi
ajándékok!

Nagy raktár

varrógépek, kerékpárok, vadászfegyverek, forgópisztolyok, gramafonok (beszélőgépek), takaréktűzhelyek, villámhárítók, villanycsengő felszerelésekből és alkatrészekből.

Elvállal kezesség mellett fegyverek szakszerű javítását, barnítását, beégetését. Mindennemű díszmű lakatosmunkákat, díszkapukat, sírkerítéseket stb.

Nagy javító műhely.

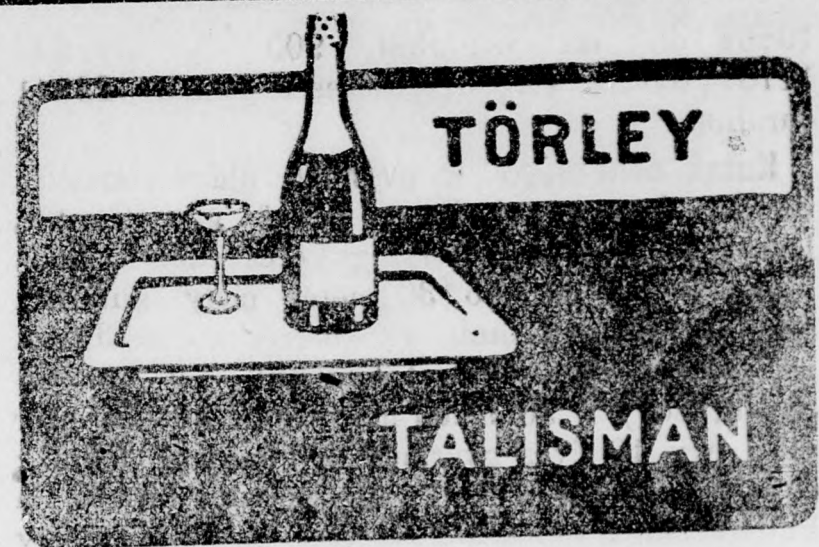
Megrendelések gyorsan és pontosan készíttetnek.

Varrógépek kényelmes részletfizetésre.

Horváth Imre

műlakatos és gépkereskedő

Zalaegerszegen, Rákóczi-utca 10. sz. a.

Szőlőoltványok

miniszterileg előírt minőségben, 22 fajcsemege, 28 borfajban, háromféle alyanon, fajtisztán, meszes talajra is.

Gyökeres vessző Portalis, Solonis, Monticola, Aramon, Rupestris, Ganzin No 1. és 2 kapható:

Vállalati szőlőtelepnél
Billéd, Torontál megye.

Legolcsóbb árak!

Készlet: 419.000 oltvány, 25.000 gyökeres.

Árlap ingyen.

AZ INTÉZŐSÉG.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RÉTHY-féle

pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félét kérjünk, mivel sok haszontalan utánczata van.

I doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy cementáru telepemen kutakhoz igen alkalmas

beton-csővek

is készíttetnek 1 méter átmérővel, melyekkel a kutak előállítása nagy biztonsággal eszközölhető és aránylag olcsó befektetéssel jár. Akármilyen mély kutakhoz alkalmazható.

Zathureczky Márton

Zsigmondháza, u. p. Túrje.

LEOPOLD GYULA

Hírdetési Irodája által Budapest, Erzsébet-körút 11. 200 sz. sz. Hírdetési Irodája

GARVENS-SZIVATTYUK

rendkívül olcsók,
csak elsőrendű minőség.

Kérjen határozottan:
Garvens-szivattyut

Garvens-művek, WIEN XX/2.
Levelelés magyarul és németül. Árjegyzék ingyen és bérmentve.

TYUKSZEMHALAL

Ára 70 fillér.

A legjobb és legerősebb sóborszesz az

ERŐ SÓBORSZESZ

Ára 2 K, 1 K és 30 fillér.

Postán szállítja utánvét mellett a **KOSMOS GYŐR, BAROSS-UT.**

BÉLHURUT

(szemérem), gyomor- és legyőzött gyögy-szere a BARTA-féle fekete éfny-gyógyóor, kapható gyógyszer-szerek-nél. 5 üveget 8 k-ért bérmentve szállít. előkelőbb fészeresek kőrvettésével is a

Felkai Konzervgyár, Barta József

Felka (Zalaegerszeg). - Kérjen árjegyzékét!

VERSEGENYSÉG, ÉTVAGYTALANSÁG, IDEGESSÉG

gyógyítására a leghatásosabb készítmény a **KRIEGER-féle TOKAJI CHINA-VASBOR.**

Readkivül kellemes ízű, erősít, tisztítja a vért.

10 üveg ára 8-20 kor. Nagy üveg 6 kor. Kapható gyógyszerárban. Postán küldi: **KORONA-GYÓGYSZERTÁR** Budapest, Kálvin-ter.

PLATSCHEK VILMOS

elismerett legelőcsőbb, legszolidabb

FÉRFI- és GYERMEK-ruba áruháza

Budapest, IV., Központi Városház. (Károly-körút).

RIVOLI fényképezési és festészeti műtermében

BUDAPEST, VII., RÁKÓCZI-ÚT 30.

készülnek csak elsőrendű művészi kivitelben fényképnagyítások, aquarell- és olajfestmények. Másolások selyemre, bársonyra, fára, elefántcsontra stb. Brass, fűggeték, tő stb., apró üvegfestményekkel. Porcelánba égetett fényképek sirlővekre stb. Miről küldiek ingyen és bérmentve árjegyzékét?

DIGESTO GLÜCK

Doboza 2 kor.

Postal széküldés: **FEHER GALAMB** Gyógyszertár BUDAPEST, HUNGÁRIA-KÖRÚT 93

Kapható minden gyógyszerárban és drogeriában.

Meglepő haladás!

FICHTENIN

a legkiválóbb, szabadalmilag védett szer, mely mindenféle fertőzést a lakásban ép úgy, mint mindenemű heringot, veres és levettőt és egyéb kert- és veteményben kártékony állatokat és azok petéit azonnal megöli.

Legmegbízhatóbb védekezési eszköz és darázs ellen.

Használati utasítás szerint való eljárás mellett biztosítjuk a feltétlen eredményt.

Vezetékepviselek Magyarországon részere:

DIAMANT és VADAS

Budapest, VII., Damjanich-u. 36. - Telefon 21-51

BOGDÁNY

szerencsése paratlan!

Vasároljunk osztály-sorsjegyet csakis

BOGDÁNY S.

lovári sorsjegyiroda r.-t.-nál

BUDAPEST, KÁROLY-KÖRÚT 20.

Dr. KOVÁCS

KÉZPASZTÁJA

3 nap alatt biztosan hat.

Tégelye K 1-20

Dr. KOVÁCS gyógyszerár Budapest, Gyár-utca 17.

„Tollast-títhek” ingyen.

Ha fáj a feje használjon azonnal

Beretvás - MIGRAIN - pasztillát,

mely 5 percz alatt minden fejfájást megszüntet.

1 doboz 1 kor. 20 fillér. - Minden gyógyszerárban és drogeriában kapható.

Fő- és széküldési raktár: **BERETVÁS TAMÁS** Gyógyszertár KISPEST, Rákóczi-utca 2.

Ingeny postai szállítás 3 doboz rendelésnél.

PARIS SZÁLLÓ

Szállás: Simon Pál

Budapest, VI., Váci-körút 25. sz.

100 szoba 2-20 K-ig felbő, kizelgállás- és villanyvilágítással együtt. Fűdők, elegáns kávéház, étterem. Villamos vasúti megállóhely az összes pályaudvarok és halók felé.

Melyik vendéglőben étkezik Budapesten?

Schuller Kaszinó-éttermében

VI., ANDRÁSSY-UT 39. sz.

Elsőrendű konyha! Naponta zene-esték!

Dr. KOVÁCS J.

homopátiái rendelő-intézete

1811t betegségekben szeredők számára

Budapest, Váci-körút 18. sz.

Hirdetmény.

Eladásra kerül nagy mennyiségben elsőosztályu **sima** és **gyökeres ripária portalis, vitis solonis és rupestris monticola alany vessző.** Továbbá ily alanyokon készült első osztályu **gyökeres fás oltvány** a legkiválóbb csemege és borfajokban; ugyszintén **sima** és **gyökeres hazai szőlő vessző.**

Fajtisztaságért kezességet vállalunk.

Badacsony szentgyörgyhegyi szőlőoltvány telep. Tapoleza, Zalaegerszeg.

ÓH JAJ!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

EGGER mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kiltűnő izüek.

Doboza 1 és 2 korona. Próbadoz 50 fil.

Fő- és széküldési raktár: „NADOR” gyógyszerár Budapest, VI., Váci-körút 17.

Megfojt ez az átkozott köhögés!

ÉLJEN!

Egger mellpasztillája csakhamar meggyógyítótt

Kapható Zalaegerszegen: Hrabovszky Rezső, Kaszter Sándor, Koesuba Emil, Sümegen: Kossa Gusztáv, Zalaszentgróton: Botfy Péter gyógyszerárjaiban.

Védjegy: „Hergony”

A Liniment. Capsici comp., a Hergony-Pain-Expeller patléla

egy régiónak bizonyult házi szer, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalom-csillapító szernek bizonyult közönségnél, csúznál és megkötéseknel bebiztosítottan használva.

Figyelmeztetés. Ellény hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, amely a „Hergony” védjeggyel és a Richter cégjelzővel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és üvegekben minden gyógyszerárban kapható. - Főraktár: **Richter Gyógyszertár** az „Arany kereszt”-hez, Prágában. Kibeküldésére 5 sz. Minden napi széküldés.

Minden vevő, aki 10 korona értékű bevásárlást eszközöl

MARTON MÁRKUSZ

(WEINBERGER H. ÉS FIA UTÓDA)

▲▲ URI- ÉS NŐI DIVATÁRUHÁZÁBAN, ▲▲ egy életnagyságu képet kap ajándékba.

Ugyanott az idény előre haladottsága miatt női- és gyermek-kabátok, boák, szövetek stb. áruk leszállított árban árusítatnak el.

ZALAEGRSZEEN, a megyeházzal szemben, dr. Obersohn ház.